

nu blot har at tiltræde Forslaget eller modtage Taksationen. Jeg haaber, at Meningen er den, at der forud for Sagens Afgørelse skal finde Forhandling om en mindelig Overenskomst Sted, og at kun, hvis den ikke giver noget Resultat, Taksationsforretning skal finde Sted.

Der er i § 6 stillet Forslag om, at i saadanne Tilfælde, hvor Omstændighederne særlig maatte tale derfor, kan Indenrigsministeren tilsikre Retten til at benytte visse Arealer og visse Apparater i et Tidsrum af indtil 5 Aar, selv om Virkningerne af nærværende Lov i øvrigt er ophørte, ja, at dette Tidsrum endog skal kunne udstrækkes til 10 Aar. Jeg finder, at det vel kan være fornødent, for saa vidt der er foretaget omfattende Vejanlæg og lignende for at skaffe Brændselet frem, at vedkommende faar Brugsret over disse Anlæg ud over den Tid, i hvilken denne Lov har Gyldighed, men at denne Ret skulde gives for saa langt et Tidsrum som 10 Aar, er jeg dog ikke ganske vis paa er rimeligt. Men i øvrigt kan jeg, som sagt, give Forslaget min Tilslutning og skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette Ting.

Vejstrup: Det Forslag, som foreligger, gaar i Lighed med det, vi behandlede forud, ud paa en Forlængelse af den bestaaende Lov, og det forekommer mig, at de Bestræbelser, som udfoldes for at fremskaffe det Brændsel, der er nødvendigt til Landets Forsyning, maa hilses med Tilfredshed. Under normale Forhold ofrer man maaske ikke sine Skove eller specielt sine Tørvemoser ret megen Opmærksomhed, men det varede jo ikke saa forfærdelig længe efter Krigens Udbrud, før man blev klar over, hvilken Betydning vore hjemlige Brændselsmaterialier i Virkeligheden havde. I 1916, da man holdt Skovauktioner, gik Brændet op i Priser, som næsten skabte Panik i Befolkningen, og efterhaanden som Kullene er blevet knappe og Priserne er tiltaget, har man mere og mere faaet Øje for, hvilken Betydning det har at kunne klare sig selv med Brændsel, saaledes at man ikke skal være nødt til at anvende det dyre udenlandske Brændsel. Jeg kan da tiltræde de Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem, der før havde Ordet, og som gik ud paa, at man kunde være glad ved den Virksomhed, Brændselnævnet har udfoldet. Jeg tror, det er en Institution, som har været Befolkningen til overordentlig stor Gavn, og man hører i Virkeligheden ogsaa meget lidt Klage over

dets Virksomhed, men derimod adskillige rosende og velvillige Udtalelser. De Ændringer, som Forslaget tilsigter, gaar alle ud paa at lette Betingelserne for Fremskaffelsen af Brændselet, og, som jeg sagde før, alle Bestræbelser i den Retning maa hilses med Tilfredshed. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Piper: Dette Forslag indeholder jo nogle Tilføjelser til Brændselsloven af 20. April 1917, og da alle disse Tilføjelser gennemgaaende er Forbedringer, kan jeg anbefale dem. Jeg vil kun gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det sidste Stykke i § 2, som gaar ud paa, at der kan ved kongelig Anordning oprettes en Kommission, som skal træde i Virksomhed i Mangel af mindelig Overenskomst ved Overtagelsen af Vogne, Lokomotiver og Lokomotiler. Der findes i den oprindelige Brændselslov en Taksationskommission, og jeg finder det mindre tiltalende, at man nu opretter en Taksationskommission ved kongelig Anordning, d. v. s. overlader aldeles til Ministeren, hvorledes en saadan Kommission skal sammensættes og virke.

I øvrigt kan jeg anbefale Forslaget, som kun tjener til at fuldstændiggøre den gældende Brændselslov, til videre Fremme.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag gaar jo kun ud paa en Forlængelse af den alt bestaaende Lov. Den Frygt, som, da Lovforslaget var til Behandling første Gang, kom frem, særlig fra Skovejeres Side, for, at man ved denne Lov skulde gaa for strengt frem mod Skovene, og Frygten for Indgreb i den private Ejendomsret synes nu heldigvis at være forsvundet. Det har vist sig, at under Brændselnævnets Ledelse er denne Lov blevet ført ud i Livet paa en saadan Maade, at den ikke har virket generende, medens den paa den anden Side ganske sikkert har fremskaffet det nødvendige Brændsel af indenlandsk Art. En Fortsættelse af denne Virksomhed maa under de nu eksisterende Forhold siges at være absolut nødvendig, og ogsaa jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Bode): For Tilslutningen til Lovforslaget takker jeg. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), som var betænkelig ved, at Kommissionerne vedrørende Lokomotiler eventuelt skulde nedsættes ved kongelig Anordning, tror